

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۰۸ اگست ۲۰۲۳

یونس نگاه

چند سوال

آن عده از هموطنان ما که در خارج از افغانستان زنده‌گی می‌کنند تجربه تلخ و شیرین آشنائی با فرهنگ‌های دیگر را دارند. تعدادی، از این که خارجی‌ها با آنان رفتار انسانی می‌کنند خرسندند. از این که توانسته‌اند در جامعه ای بسیار متفاوت پذیرفته شوند، احساس خوب دارند. کسانی از آنان مدتی از حمایت‌های مالی و عاطفی آدم‌هایی برخوردار شده‌اند که هم‌قوم، هم‌مذهب، هم‌زبان و هم‌کشیشان نبوده اند.

گاهی شنیده‌ایم که کودکان مهاجر ما بعد از پیمودن راه‌های پرخطر وقتی به اروپا رسیده‌اند، در خانواده‌های اروپائی فرزندخوانده شده و ناز و نعمت فراوان دریافت کرده‌اند. نزدیکان شان در افغانستان از این اتفاق با خوشی استقبال کرده و به حق آن خانواده‌های مهربان دعا کرده‌اند. اما آیا چه تعداد از خانواده‌های افغان مقیم غرب به ظرفیتی رسیده‌اند که اگر روزی کودک محروم گریخته از افغانستان را ببینند و بدانند که هم‌قوم، هم‌مذهب و هم‌زبان شان نیست، آن آواره بی‌پناه را زیر بال بگیرند و چند روزی چون فرزند حمایتش کنند؟

تقریباً همه خانواده‌هایی که در غرب کوچیده‌اند از برخورد عاری از تبعیض سیستم‌های آموزشی با فرزندان‌شان راضی اند و از این که به آسانی اولاد نازنین‌شان از حقوق برابر تعلیمی با دیگر باشندگان آن سرزمین‌ها برخوردار شده‌اند خوشحالند. اما چه تعداد از آن هموطنان به این درک رسیده‌اند که از گسترش امکانات تعلیمی در همه افغانستان شاد شوند و اگر ببینند که کودکان و نوجوانانی در افغانستان غیرقومی و غیرزبانی آنان رشد می‌کنند، شادباش بگویند؟

آیا پدران و مادران همان فرزندان خوش‌اقبال مقیم غرب وقتی به افغانستان نگاه می‌کنند، کودکان محروم وطن ما را بدون تبعیض مستحق حمایت می‌دانند؟